

Alguna cosa fa olor de podrit al PP

ANTÓN LOSADA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.09.09

Uns policies tenen l'atreviment de creure's que estar adscrits a la Brigada Policial de Blanqueig els exigeix investigar la corrupció i redacten un informe que presenta unes quantes evidències sobre la presumpta corruptela en xarxa dirigida a duo per l'entallat secretari general valencià, **Ricardo Costa**, i aquest personatge sortit d'una sarsuela que és el tal **Bigotes**. El Tribunal Superior de València ho ignora alegrement i decideix incompetent i inútil la seva investigació. Per raons tan sòlides com haver al·legat que venia a doble espai i en paper reciclat i només admet informes mecanografiats a un espai i en paper timbrat. I encara diuen que el peix està car i la justícia és cega. Quina raó que té **Cospedal** quan proclama que amb ells veu doble.

Els populars mantenen inalterable la seva *línia* Maginot de defensa. Tots menteixen i és cosa del *comando* Rubalcaba. Com és tradició a la casa, sense aportar ni una prova d'unes acusacions que en cas de ser certes s'emportarien no solament el ministre, sinó el Govern en ple. Així funciona la llei **Rajoy**: tot aquell que no és del PP és culpable, i si no ho és, que demostrï la seva innocència, i si la prova, llavors ja es trobarà una altra cosa per imputar-li. Ja s'intueix el següent capítol del *Gurtelazo*. Que vagi afinant els trombons la banda, perquè s'acosta un altre homenatge multitudinari per a **Camps**, amb autobús i paella per a tothom i desfilada de vestits a mida, moda tardor-hivern 2009-2010.

Més enllà dels al·legats d'**Esteban Pons**, cada vegada més en el seu paper de Perry Pons denunciant conspiracions amb mil somriures, entre totes les evidències aportades per la policia, cap de més inquietant que la confirmació que la història del com es va organitzar la corrupció en la dreta durant l'era Aznar no va passar com se'ns ha explicat fins ara.

No va passar que un grupet d'horteres i nou-rics muntessin una xarxa de petits negocis a l'ombra del partit per fer-se rics. Més aviat comença a semblar que es va dissenyar i va operar una xarxa d'empreses i proveïdors opacs amb l'objectiu de finançar el partit, intercanviant el pagament de factures per l'adjudicació de contractes públics. Després, a la càlida ombra de la caixa B i la fraternitat comptable, van començar a ficar-hi la mà i, al comprovar que no passava res, es van convertir en el grapat d'horteres i nou-rics que coneixem. Com passa al *Hamlet* de **Shakespeare**, la corrupció i els fantasmes assetgen **Rajoy** mentre «la fortuna arriba en alguns vaixells que no són guiats».